

корыстолюбивы тѣ дружины грѣцки; отворятъ имъ врата та и съ радостны побѣдны викове нахѣлтахѣ Данайцы тѣ въ безоружныя градъ. Тича Синопъ съ машала по улицы тѣ и пали къщѣя та, Твърдѣ късно познахѣ Тронецы тѣ предателство то. По сички тѣ улицы и къщѣя происхождатъ крѣвопролитны боѣве. Сичкій тѣ градъ въ пламькѣ, и жители тѣ, кои то са отървали отъ грѣцко то оржѣе намѣрвали си смъртъ та въ пламька. Една шепа Троены са спасяватъ и съ нея благочестивый тѣ Еней. Като видѣлъ той, че сичко ѣ изгубено, че пламькѣ тѣ са подаль отъ стрѣха та на къща та му и са подига къмъ небе то, — той бѣрже зель на раменѣ баща си Анхиза и като водеше за рѣка мънечкѣя си сынъ Асканѣя, побѣгнѣ отъ обща та погибель.

Не тѣй честитъ бѣ царъ Прѣямъ. Той съ жена та и дѣца та си са скрылъ вътрѣ въ двореца си и тамъ съ молба паднѣлъ предъ домашни тѣ богове. На туй священно мѣсто, той мыслялъ да намѣри пощада отъ озлобены тѣ си врагове. И колко са той измѣгълъ! Съ голы ножеве тѣ нападнѣли въ двореца, най напредъ исклали сынове тѣ предъ очи тѣ на баща та, послѣ умъртвили и него същѣя. А жена та и дѣца та завлекли на кораби тѣ и като робы ги сподѣлили по между си. Менелай получилъ пакъ своя та Елена, но отъ прекрасныя градъ Иліонъ останѣли едни развалины.

II. СТРАНСТВОВАНІЯ ТА НА УЛИССА.

1.

Подирь разрушеніе то на Троя, Одиссей са врьщаль съ дванайсетъ кораби въ отечество то си, но буря та го закарала въ страна та на Циклопы тѣ, неотесаны исполины, кои то никога не сѣяли и не сажали, защо то безъ тѣхенъ трудъ и грижа са раждала у тѣхъ и пшеница и ичѣмыкъ, и растѣла блогородна та виноградна лоза, оплодворяема отъ дѣждеве тѣ на Зевеса. Тѣ не знаали